

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva T-673/15

**Guardian Europe Sàrl
proti
Evropski uniji, ki jo zastopata Evropska komisija in Sodišče Evropske unije**

„Nepogodbena odgovornost – Zastopanje Unije – Zastaranje – Odprava pravnih učinkov odločbe, ki je postala pravnomočna – Popolnost tožbe – Dopustnost – Člen 47 Listine o temeljnih pravicah – Razumni rok sojenja – Enako obravnavanje – Premoženjska škoda – Nastala škoda – Izgubljeni dobiček – Nepremoženjska škoda – Vzročna zveza“

Povzetek – Sodba Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 7. junija 2017

- Evropska unija — Zastopanje pred Sodišči Unije — Odškodninska tožba proti Uniji za povrnitev škode, ki naj bi nastala zaradi nerazumnega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem Unije — Zastopanje Unije s strani Sodišča Evropske unije*
(členi 13 PEU, 17(1) PEU in 19 PEU; členi 256(1) PDEU, 268 PDEU, 335 PDEU in 340, drugi odstavek, PDEU)
- Odškodninska tožba — Zastaralni rok — začetek — Odgovornost zaradi neupoštevanja razumnega roka sojenja s strani sodišča Unije — Datum razglasitve zadevne sodbe*
(člen 340, drugi odstavek, PDEU; Statut Sodišča Evropske unije, člena 46 in 53, prvi odstavek)
- Odškodninska tožba — Zastaralni rok — Začetek — Odgovornost za posamični akt — Datum nastanka škodljivih učinkov akta*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU; Statut Sodišča Evropske unije, člen 46)
- Odškodninska tožba — Zastaralni rok — Prekinitev — Nepremoženjska škoda, povezana z oškodovanjem ugleda — Neprekinjeno nastajajoča škoda — Datumi, ki jih je treba upoštevati*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU; Statut Sodišča Evropske unije, člen 46)
- Odškodninska tožba — Samostojnost, glede na ničnostno tožbo — Meje — Zahteva za povrnitev dodatne škode, ki izhaja iz odločbe Komisije, s sodbo sodišča Unije razglašeno za nično, in ima drugačne značilnosti kot zahteva za povrnitev škode, do katere bi lahko prišlo zaradi neustrezne izvršitve te sodbe — Dopustnost*
(Členi 263 PDEU, 266 PDEU in 340, drugi odstavek, PDEU)
- Nepogodbena odgovornost — Pogoji — Nezakonitost — Škoda — Vzročna zveza — Neizpolnitev enega od pogojev — Zavrnitev odškodninske tožbe v celoti*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU)

7. *Nepogodbena odgovornost — Pogoji — Nezakonitost — Škoda — Vzročna zveza — Dokazno breme*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU)
8. *Nepogodbena odgovornost — Pogoji — Nezakonitost — Škoda — Vzročna zveza — Pojem — Stroški bančne garancije, ki so posledica odločitve podjetja, da ne bo plačalo globe, ki jo je naložila Komisija — Neobstoj neposredne vzročne zveze*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU)
9. *Nepogodbena odgovornost — Pogoji — Dejanska in gotova škoda, povzročena z nezakonitim aktom — Premoženjska škoda zaradi nezakonite odločbe Komisije, s katero je bila naložena globa za protikonkurenčno ravnanje — Strošek v zvezi s plačilom škode, ki ga ni nosila tožeča stranka — Neobstoj dejanske škode*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU)
10. *Nepogodbena odgovornost — Pogoji — Nezakonitost — Dovolj resna kršitev prava Unije — Kršitev sodišča Unije, storjena v odločbi, zoper katero se lahko vloži pritožba — Izključitev — Izjema — Obstoj resnega sodnega nedelovanja*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU)
11. *Nepogodbena odgovornost — Pogoji — Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice — Pravno pravilo, s katerim so posameznikom podeljene pravice — Pojem — Neupoštevanje razumnega roka sojenja s strani sodišča Unije — Vključitev — Merila presoje*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU; Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 47, drugi odstavek)
12. *Nepogodbena odgovornost — Pogoji — Vzročna zveza — Pojem — Stroški bančne garancije, ki so posledica odločitve podjetja, da ne bo plačalo globe, ki jo je naložila Komisija — Neupoštevanje razumnega roka sojenja s strani sodišča Unije v zvezi s tožbo navedenega podjetja — Obstoj vzročne zveze — Pogoji*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU)
13. *Nepogodbena odgovornost — Škoda — Povračilo — Upoštevanje izgube vrednosti valute — Kompenzacijske in zamudne obresti — Način izračuna*
(Člen 340, drugi odstavek, PDEU)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 18.)

2. V posebnem primeru odškodninske tožbe za povrnitev škode, ki je domnevno nastala zaradi morebitnega neupoštevanja razumnega roka sojenja s strani sodišča Unije, je treba začetek teka petletnega zastaralnega roka iz člena 46 Statuta Sodišča, če se je sporni rok sojenja končal z odločbo, določiti na datum, ko je bila ta odločba sprejeta. Ta datum je namreč nedvoumen datum, ki se določi na podlagi objektivnih meril. Zagotavlja spoštovanje načela pravne varnosti in omogoča varstvo pravic tožeče stranke.

(Glej točko 26.)

3. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 32 in 35.)

4. Nazadnje je treba spomniti, da pri trajajoči škodi zajema zastaranje v skladu s členom 46 Statuta Sodišča Evropske unije čas več kot pet let pred dejanjem pretrganja, brez vpliva na morebitne pozneje nastale pravice. Nepremoženjska škoda, ki zajema oškodovanje ugleda, je taka trajajoča škoda. Oškodovanje ugleda, čeprav je to lahko v različnih oblikah, je namreč običajno škoda, ki nastaja vsak dan in traja tako dolgo, dokler domnevni vzrok takega oškodovanja ne preneha obstajati. Tako je zlasti, kadar zatrjevano oškodovanje ugleda domnevno izvira v sklepu Komisije, ki je sprejet in razkrit javnosti s sporočilom za javnost ter je objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* v obliki povzetka.

(Glej točke 39, 42 in 43.)

5. Odškodninska tožba, ki se nanaša na nepogodbeno odgovornost Unije za dejanja ali opustitve njenih institucij, je uvedena kot pravno sredstvo, ki je v razmerju do preostalih tožb neodvisno in ki ima v sistemu pravnih sredstev posebno vlogo ter za katero veljajo pogoji za izvajanje, ki so določeni glede na njegov posebni namen.

Kar zadeva odškodninsko tožbo glede domnevne izgube dobička, nastale zaradi domnevne dovolj resne kršitve načela enakega obravnavanja, storjene v odločbi Komisije, ki je bila s sodbo sodišča Unije razglašena za nično, kadar tožeča stranka zahteva povrnitev škode, ki se razlikuje od tiste, ki bi izhajala iz neustrezne izvršitve ničnostne sodbe s strani Komisije, in ki je dodatna glede na zneske, ki jih je Komisija povrnila, da bi izvršila navedeno sodbo, ta zahteva nima niti enakega predmeta niti učinka kot morebitna ničnostna tožba, vložena zoper izvedbeni ukrep, ki ga je sprejela Komisija, in torej ni mogoče razsoditi, da je nedopustna zaradi zlorabe postopka.

(Glej točke 53, 63 in 64.)

6. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke 75, 76 in 154.)

7. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 81 in 82.)

8. Kar zadeva predlog za povračilo zatrjevane škode zaradi domnevne dovolj resne kršitve načela enakega obravnavanja, storjene v odločbi Komisije, s katero je bila naložena globa za protikonkurenčno ravnanje, tožeča stranka ne more veljavno trditi, da so stroški bančne garancije, ki jih je plačala, neposredna posledica nezakovitosti te odločbe, ker se je po sprejetju navedene odločbe odločila, da ne bo v celoti izvršila obveznosti takojšnjega plačila globe, temveč bo pridobila bančno garancijo za del zneska globe v skladu z možnostjo, ki jo je ponudila Komisija.

V zvezi s tem je škoda, ki jo zatrjuje, neposredna in prepričljiva posledica njene odločitve, da ne bo izvršila obveznosti plačila celotne globe. Če bi se tožeča stranka odločila za takojšnje plačilo celotnega zneska globe, ji ne bi bilo treba plačati stroškov bančne garancije za znesek neplačane globe. Zato je treba ugotoviti, da dovolj neposredna vzročna zveza med domnevno dovolj resno kršitvijo načela enakega obravnavanja, storjeno v sporni odločbi, in plačilom stroškov bančne garancije ne obstaja.

(Glej točke od 91 do 93.)

9. Kar zadeva predlog za povračilo škode, domnevne nastale zaradi nezakonite odločbe Komisije, s katero je bila naložena globa za protikonkurenčno ravnanje, tožeča stranka, ki ni osebno nosila stroška, povezanega s plačilom te globe, očitno ne more trditi, da je utrpela resnično in gotovo škodo, ki bi pomenila razliko med na eni strani obrestmi, ki jih je Komisija plačala na del zneska globe, za katerega je sodišče Unije nazadnje razsodilo, da je neupravičen, in na drugi strani dobičkom, ki bi ga lahko imela, če bi zadevni znesek vložila v svoje dejavnosti, ne pa ga plačala Komisiji.

(Glej točko 103.)

10. Odgovornost Unije ne more nastati zaradi vsebine sodne odločbe, ki je ni izdalo sodišče Unije, ki odloča na zadnji stopnji, in zoper katero je torej lahko vložena pritožba. Ta ugotovitev ne vpliva na možnost tožeče stranke, da v izjemnih primerih predlaga odgovornost Unije zaradi resnega sodnega nedelovanja, zlasti postopkovne ali upravne narave, ki vpliva na dejavnost sodišča Unije.

(Glej točki 122 in 124.)

11. S postopkom v zadevi s področja konkurence, ki je za 26 mesecev presegel razumni rok sojenja, kar pomeni dovolj resno kršitev pravnega pravila Unije, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom, je kršen člen 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Razumnost obdobja od konca pisnega dela postopka do začetka ustnega dela postopka je namreč odvisna zlasti od zapletenosti spora ter ravnanja strank in pojavljanja postopkovnih vprašanj. Glede zapletenosti spora, najprej, 15-mesečno obdobje med koncem pisnega dela postopka in začetkom ustnega dela postopka je načeloma primerno obdobje za obravnavo zadev, ki se nanašajo na uporabo konkurenčnega prava. Dalje, v obravnavani zadevi vzporedna obravnava povezanih zadev ne more upravičiti podaljšanja obdobja med koncem pisnega dela postopka in dnem začetka ustnega dela tega postopka. Nazadnje, dejanska, pravna in postopkovna zapletenost obravnavane zadeve ne more upravičiti daljšega trajanja v obravnavanem primeru. V zvezi s tem med koncem pisnega dela postopka in dnem začetka ustnega dela postopka postopek ni bil ne prekinjen ne odložen, ker bi Splošno sodišče sprejelo kakršen koli ukrep procesnega vodstva. Kar zadeva ravnanje strank in pojavljanje postopkovnih vprašanj, na čas med koncem pisnega dela postopka in dnem začetka ustnega dela postopka nikakor ni vplivalo tako ravnanje ali taki dogodki.

Zato obdobje 41 mesecev med koncem pisnega dela postopka in začetkom ustnega dela postopka kaže na obdobje neupravičene nedejavnosti 26 mesecev.

(Glej točke od 133 do 137 in 139.)

12. V okviru zadeve, ki se nanaša na odločbo Komisije, s katero je bila naložena globa za protikonkurenčno ravnanje, obstaja vzročna zveza med kršitvijo razumnega roka sojenja s strani Sodišča Unije in nastankom škode, ki jo je imela tožeča stranka, ker je plačala stroške bančne garancije v obdobju, ki ustreza času, za kolikor je bil razumni rok sojenja prekoračen. Najprej namreč kršitev razumnega roka sojenja, ko je tožeča stranka vložila tožbo v obravnavani zadevi in ko je pridobila bančno garancijo, ni bila predvidljiva. Poleg tega je tožeča stranka lahko upravičeno pričakovala, da bo njena tožba obravnavana v razumnem roku. Dalje, do prekoračitve razumnega roka sojenja v obravnavani zadevi je prišlo po prvotni odločitvi tožeče stranke, da pridobi bančno garancijo. Prvotna odločitev tožeče stranke, da ne bo takoj plačala dela globe, naložene z odločbo Komisija, in da bo pridobila bančno garancijo, tako ni mogla prekiniti zveze med časom, za kolikor je bil razumni rok sojenja prekoračen, in plačilom stroškov bančne garancije v obdobju, ki ustreza tej prekoračitvi.

(Glej točko 160.)

13. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 167 do 169.)